

PIKKU PUPUN ENSIMMÄINEN TALVI

Tähdenlento

Kirjasta "Pikkupupun ensimmäinen talvi"

(Laske kädet selän päälle)

Ihanan yhdessä vietetyn päivän jälkeen
jouluillan rauha lepää Kuurametsän yllä.

(Sivele päätä ja selkää ylhäältä alas)

Kohta on pupulasten aika mennä yöunille.

(Jatka sivelyitä)

Sitä ennen päätetään yhdessä
lähteä hetkeksi ulos,

(Pompi sormenpäillä selällä)

kuuntelemaan jouluyön hiljaisuutta

(Laske kädet selän päälle)

Puput ihastelevat jouluista avaruutta,

(Sivele käsivarsia, päätä ja selkää)

PIKKU PUPUN ENSIMMÄINEN TALVI

Tähdenlento

pyöreää, lempeää kuuta
(Sivele kämmenillä ympyrää selkään)

ja kirkkaita tähtiä, jotka tuikkivat
hiljaa tummalla yötaivaalla.
(Painele sormilla pieniä tähtiä selkään)

Sitten se tapahtuu:
(Laske kädet selän päälle)

pieni, hohtava tähti lentää
halki öisen taivaan!
(Piirrä sormella tähdenlento selkään)

”Nyt on myös minun vuoroni toivoa.”
(Laske kädet selän päälle)

Pikkupupu ilahtuu.
Se painaa silmänsä kiinni ja
tunnustelee hetken toiveitaan.
(Pyöritä kämmeniä hellästi selän päällä)

Sitten se huomaa, että juuri tässä hetkessä
on kaikki mitä hän osasi toivoa.
(Sivele sormenpäillä sydän selälle)

Se tunnustelee vielä hetken, ja keksii yhden
pienen toiveen, ikioman haaveensa
(Pyöritä kämmeniä hellästi selän päällä)

SIILIN ENSIMMÄINEN KEVÄTPÄIVÄ

Tekijä: Heidi Lampela

Auringon lämpimät säteet
osuivat siilin pesään
(tee silittämällä ympyrää selkään)

Siili kömpi ylös pesästään ja venytteli
(silitä lasta ylhäältä alas)

Hän lähti kipittelemään pitkiin metsää
ja haisteli keväistä ilmaa
(tee sormenpäillä kävelyä pitkin selkää)

Mitä kaikkea hän keväisessä metsässä näkikään.
Ruoho oli alkanut kasvaa.
(piirrä viivoja alhaalta ylös lapsen selkään)

Puihin oli tullut pieniä lehtiä.
**(piirrä sormella oksia ja lehtiä
lapsen selkään)**

Maahan oli noussut pieniä keltaisia kukkia
(tee alaselkään pieniä kukkia)

Pienoinen tuuli ravisteli puiden oksia
(tee kämmenellä sivuttaista liikettä selkään)

Ja vesi virtasi pienessä purossa
**(tee kämmenellä päästä varpaisiin
pientä sivuttaista liikettä)**

Siili tunsu itsensä onnelliseksi, kevät oli tullut
(halaa lasta)

PÄÄSIÄISMUNAJAHTI

Tekijä: Heli Mäkelä

Olen innoissani. Pihaamme on
piilotettu pääsiäismunia.
**(tehdään lapsen selkään pientä
ripottelua sormenpäillä)**

Kuljen pitkin pihaa. Kävelen
ja katselen ympärilleni.
(kävelytetään sormia selällä)

Tuolla näkyy pensas. Löytyyköhän
pensaasta yksi pääsiäismuna?
**(viedään sormet lapsen päähän
ja hierotaan hellästi)**

Löytyi! Pensaasta löytyi pääsiäismuna,
jossa on pallokuvioita.
**(piirretään selkään ensin iso
pääsiäismuna ja sitten pieniä palloja)**

PÄÄSIÄISMUNAJAHTI

Seuraavaksi etsin pääsiäismunaa ison kiven luota.
(kävelytetään sormet lapsen olkapäälle)

Nousen kiven päälle ja nostan käteeni pääsiäismunan.
(pysäytetään käsi hetkeksi olkapäälle ja sen jälkeen piirretään pääsiäismuna lapsen selkään)

Siinä on kiemurakuvioita.
(tehdään kiemuroita selkään)

Vielä suuntaan puun luo.
(kävelytetään sormia selkää pitkin)

Katson kohti oksia.
(sivellään lapsen käsiä)

Yhteen oksaan on kiinnitetty pääsiäismuna.
(sivellään lapsen käsiä)

Otan pääsiäismunan käteeni. Siinä on sydämen kuva.
(piirretään sydän selkään)

Iso punainen sydän.
(piirretään sydän selkään)

Olen onnellinen löytämistäni pääsiäismunista.
(tehdään sormilla ripottelua selkään)

Yksi minulle ja kaksi ystävilleni.
(tehdään kolme viivaa alaselkään)

Hyvää pääsiäistä!
(pysäytetään kädet alaselälle)

PUPU UNEKSII

Tekijä: Satu Sojakka

Oli tullut ilta. Sininen hämärä
laskeutui metsän ylle.

(Sivele selkää ylhäältä alaspäin)

Metsän suurimman puun vieressä oli pieni pesä.

(Piirrä selkään ympyrä)

Yhtäkkiä pesästä loikkasi pupunpoikanen.

Se oli ollut metsäneläinten juhlissa ja oli
niin innoissaan, ettei millään saanut unta.

(Loiki kämmenillä)

Pupu katseli ihastellen taivaalla loistavaa
suurta, keltaista juustopalloa.

(Piirrä kädellä pyöreä kuu)

Pupu alkoi muistella juhlia.

(Kämmenet paikallaan selän päällä)

Juhliin piipersivät kaikki pupun hiiriystävät.

(Tee sormilla pientä piiperrystä)

PUPU UNEKSII

Ja metsän kontio, hunajaa rakastava karhuherra.
(Tee kämmenellä isoja karhun askeleita)

Muutama matokin oli luikerrellut paikalle.
(Tee sormilla matojen luikerrusta)

Kauniit perhoset saapuivat juhliin
kevyesti tanssien.
(Tanssi kevyesti sormilla)

Kaikki ystäväni ovat niin erilaisia
ja siksi niin ihania, pupu ajatteli.
(Keinuttele kämmenillä selkää)

Kuun eteen lipui pilvi toisensa perään
(Pilvien lipuvaa liikettä kämmenillä).

Pupua alkoi väsyttää. Se lähti
loikkimaan takaisin kotipesään.
(Loiki kämmenillä)

Kotipesästä kuului pientä kuorsausta. Äiti-pupu,
isä-pupu ja kaksi muuta pikkupupua nukkuivat jo.
**(Laske kämmen selälle kuvaamaan
jokaista pupua)**

Oli rauhallista ja hiljaista.
(Tee rauhallisia vetoja ylhäältä alaspäin)

Viimein pikkupupukin nukahti.
Kauniita unia pupukullat!
(Laske kämmenet selän päälle)

UUSI MAA

Tekijä: Sanna Tuovinen

Olipa kerran kaksi tutkimusretkeilijää, jotka olivat
päättäneet lähteä etsimään aivan uutta maata.

(Kädet selän päällä)

He nousivat purjeveneeseen ja lähtivät merelle.
Aallot keinuttivat venettä, meri näytti
rannattomalta ja suurelta.

**(keinuttele puolelta toiselle rauhallisesti, käytä
runsaasti aikaa)**

Tuuli yltyi ja aallot kasvoivat. Vene keinui puolelta
toiselle, mutta pysyi kuin pysyikin pystyssä.

(keinuta voimakkaammin)

Viimein purjevene alkoi lähestyä rantaa.

(Pidä käsiä hetki selän päällä)

Jännittyneinä he nousivat maihin.

(Askella käsillä)

He katselivat ympärilleen ja ihastelivat
miten suuri uusi maa oli.

(Sivele käsillä laajoja kaaria)

UUSI MAA

Ilta alkoi tummua ja tutkimusretkeilijät pystyttivät teltan.
Taivaalle alkoi ilmestyä tähtiä. Ne olivat samoja tähtiä,
joita he olivat katselleet kotimaassaan!
(Painele tähtiä sormella selkään)

He katselivat kuuta,
ja kuukin oli vanha tuttu!
(piirrä kuu)

Alkoi tulla viileä, joten he sytyttivät nuotion.
Se lämmitti mukavasti päätä, hartioita,
selkää, käsiä, jalkoja.
(hiero kehonosia lämmittävästi)

Olo oli turvallinen, heidän oli hyvä nukahtaa.
(Silitä ylhäältä alas, päästä varpaisiin)

Aamulla he taas jatkaisivat uuden
maan tutkimista. Mitä kaikkea uutta ja
jännittävää sieltä löytyisikään!
Sen pituinen se.
(laita kämmenet selän päälle)

KUURA KETUN SATUHIERONTA

Syyssade
Tekijä tuntematon

Kuura-kettu loikoili kotipesässään
pehmeän peiton alla.

Se kuunteli, miten syystuuli
humisi hiljaa, hiljaa ulkona.

**(Sivele vatsallaan olevan lapsen
selkää pitkin, tasaisin vedoin)**

Samassa alkoi kuulua aivan, aivan hiljaista
sateen ropinaa.

Kuura kuunteli ja sitä hymyilytti - siellä ne
pisarat tanssivat!

(Ropisuta sormilla hellästi ympäri lapsen selkää)

Pisaroita putoili lehdille...

**(Painele rauhoittavasti koko kämmenellä
yksittäisiä kohtia lapsen yläselässä)**

KUURA KETUN SATUHIERONTA

Syyssade

pensaille...

(Painele samalla tavalla selän keskiosasta)

ja alas, pitkään heinikkoon.

(painele samalla tavalla lapsen alaselkää)

Puiden pitkät oksat taipuivat
ja heiluivat tuulessa,

(Sivele hellästi, mutta rentouttavasti painaen ja
puristellen lapsen jalkoja koko niiden pituudelta)

niin, että linnut keinuivat pesissään.

(Kämmenillä pyörittävää
liikettä lapsen selällä)

Siihen sateen ropinaan
Kuurakin viimein nukahti.

(Kämmenet jäävät lepäämään rauhoittavan
painavina lapsen selälle)

Hyviä unia, pieni kettu!

HAVU-HIIREN SATUHIERONTA

Joulun odotus alkaa
Kirjasta "Havu hiiri ja joulun värit"

(Laske kädet selän päälle)

Eräänä talvisena päivänä salaperäinen
tuuli puhalsi metsän yllä
(Sivele kämmenillä tuulta)

ja silloin hiiriperheen lapset tunsivat sen:
Joulun odotus oli alkanut.
(Sivele selkään suuri sydän.)

Hiirilapset Havu, Halla, Tihku ja Taneli tunsivat
joulun lähestymisen ihan ytimiä myöten.
**(Tee kämmenillä neljä vierekkäistä painallusta
selkään. Laske kädet selän päälle.)**

Hiirilasten turkit olivat pehmeän harmaat,
**(Sivele päätä, käsivarsia,
selkää ja jalkoja)**

hiirten pesäkolo oli kotoisan harmaa,
(Pyöritä kämmenillä keskiselästä)

ja niin sääkin ulkona oli harmaa.
(Laske kädet hetkeksi selän päälle)

Mutta vaikka kaikki näytti yhtä tutulta ja harmaan
sävyiseltä kuin ennenkin, päivä tuntui toisenlaiselta:
Joulun ihmeellinen aika oli alkanut.
**(Sivele selkää rauhallisesti. Sivele kämmenillä
suuri sydän selkään)**

HAVU-HIIREN SATUHIERONTA

Joulun odotus alkaa

Jokaisen hiirilapsen harmaan turkin sisällä
sykki malttamaton sydän.
(Piirrä sormenpäillä neljä pientä sydäntä)

Pikkuiset eivät olisi malttaneet
asettua aloilleen.
**(Naputtele sormenpäillä
selkää ja käsivarsia)**

Mutta viisas mumma Hilda Hopea oli elänyt näitä aikoja
ennenkin ja osasi rauhoittaa lapset tarinoillaan.
(Laske kädet hetkeksi selän päälle)

Lempeällä äänellään se kertoi hiirilapsille
menneistä ajoista ja jouluista kauan sitten.
**(Sivele rauhallisesti ja vakaasti
selkää ja käsivarsia)**

Samalla se siveli hiirilasten selät
ja käpälät lämpimiksi ja sileiksi.
**(Sivele rauhallisesti selkää,
käsivarsia ja jalkoja)**

Lapset jäivät kuuntelemaan,
(Laske kädet selän päälle)

ja harmaa hiirten koti vaipui levolliseen odottavaan
tunnelmaan ja ihanaan illan rauhaan.
**(Sivele kämmenillä rauhallisesti selkää.
Laske kädet selän päälle)**

JOULUINEN SATUHIERONTA

Tontun mökki

Tekijä: Kirsi Lonka

Lunta sataa hiljalleen,
(sormenpäillä tipsutellen
päältaelta alaspäin)

sen ikkunasta näin,
(piirrä ikkuna selkään)

kun pienen tontun kulkevan
(kämmenillä askeleita selkään)

pihapolulla näin.
(tee kädellä mutkittileva polku)

Lähdin tontun jälkiä seuraamaan,
(kämmenillä askeleita selkään)

Ja arvaa mitä näin?
(kädet paikoillaan selän päällä)

Tontun mökin pienen punaisen
(piirrä talon kuva selkään)

suuren kuusen alla näin.
(piirrä kämmenillä
kuusi selkään)

Hyvää joulua!
(halaus)

